

det Tidspunkt. Men jo mere jeg har hørt det ærede Medlem for Københavns 5te Valgekreds tale om dette Spørgsmaal, desto mere forekommer det mig, at det, han skyder i Forgrunden, er, hvem der kommer til at føre Forslaget igennem, medens Indholdet træder i Baggrunden. Saadan ser jeg ikke paa det. Jeg havde helst set, at Ministeriet Berntsen havde gennemført Grundlovsforslaget. Det, syntes jeg, havde været det naturligste, da det var det, der havde forelagt det, og jeg syntes det ogsaa af den Grund, at jeg maatte formode, at dette Ministerium stod nærmere vor Opfattelse eller de Synspunkter, som vi kunde ønske at gøre gældende i Grundlovssagen. Men nu kommer der et andet og maaske senere et tredje Ministerium. For mig kommer det ikke an derpaa, men paa Indholdet. Indholdet skal være ærligt og retfærdigt, det vil sige, det skal ikke være et Skintokammersystem, men et effektivt Tokammersystem, og det skal rumme Forholdstalsvalg.

Jeg havde ikke saa ganske lidt at bemærke baade i Tilslutning til og imod, hvad det ærede Medlem fra Æbeltoftkredsen (N. Neergaard) har udtalt, men jeg skal af Hensyn til Tiden undlade at komme ind derpaa.

Den højtærede Finansminister kunde ikke give mig noget Haab med Hensyn til Byggeplanerne i Prinsensgade. Nogen Trøst over Afslaget finder man jo deri, at det ikke var af principielle, men af finansielle Grunde, det fremkom, og man maa altsaa nu se enten at afvente bedre Tider eller at søge Sagen realiseret ad andre Veje.

Saa var der en Sag, som jeg meget beklager er kommet mellem den højtærede Finansminister og mig, men som jeg ikke kan forbigaa, fordi jeg efter at have gennemlæst, hvad jeg udtalte forleden Dag om den tidligere Generaldirektør for Skattevæsenet og Toldvæsenet, maa sige, at det ikke var berettiget af den højtærede Finansminister at gribe ind paa den Maade, han gjorde. Jeg havde i de mest anerkendende Udtryk udtalt mig om den tidligere Generaldirektør. Jeg havde paavist en Forskel mellem hans Arbejde som Chef for Statistisk Bureau, hvor hans lange Uddannelse og Praksis og hele Retningen af hans Intellect maatte gøre hans Arbejde til det ypperste, han overhovedet kunde yde, og hans Ydelse i et andet Embede, hvor han utvivlsomt ogsaa har præsteret meget fortjenstfuldt. En saa intelligent og kundskabsrig Mand maa jo altid yde noget,

hvor han sættes, men der er en Nuance, naar man sammenstiller det, han præsterede som Generaltolddirektør, med det, han ydede i sit forrige Embede. Den højtærede Finansminister fremhævede hans store Loyalitet og sagde, at hvis Tidens Ugunst havde medført, at jeg var kommet i Spidsen for Finansvæsenet, vilde jeg ogsaa nok have paaskønnet den vedkommende Embedsmands overlegne Intelligens og Kundskabsfylde. Ja, for at anerkende det behøvede jeg slet ikke at være i Spidsen for Finansstyrelsen, thi alt det har jeg anerkendt i mine Udtalelser om ham. Og det ulykkelige er, at naar den højtærede Finansminister deroverfor anvender Udtryk, som at jeg har Lov til at kritisere en Embedsmand, naar jeg finder ham uheldig eller uduelig — i Parentes bemærket takker jeg mange Gange for Tilladelsen —, saa kommer det til at se ud, som om jeg havde sagt noget i den Retning om den tidligere Generaldirektør, og det er mig slet ikke behageligt. Den tidligere Generaldirektør har aldrig gjort mig hverken ondt eller godt, det har han ikke haft Lejlighed til, og jeg tror heller ikke, han faar det. Men jeg ønsker ikke, det skal have Udseende af, at jeg har udtalt mig nedsættende om en Mand, jeg har saa stor Respekt for. Naar man vil forsvare en Embedsmand, er det ikke noget at anføre, at han er loyal. Loyalitet er en ganske almindelig Gentleman-Egenskab, og at en Embedsmand er loyal overfor sine foresatte, er saa lige ud ad Landevejen, thi hvis han ikke er det, faar han sin Afsked. Nu er det ikke mig, som ved Tidernes Ugunst er sat i Spidsen for Finanserne, men det er andre, og de vilde naturligvis ogsaa afskedige en Embedsmand, som var illoyal mod dem. Det er et underligt Argument. Ved denne, som jeg synes, ganske unødvendige Indgriben støttede den højtærede Finansminister netop i høj Grad det, som var mit Udgangspunkt: Frygten for, at under disse stadig skiftende Ministerier skulde Bureaukратиets Spidser faa en ganske overordentlig stor Magt, en Magt, som er en Kendsgerning i dette Øjeblik. Det, at Ministeren overfor de Udtalelser, jeg fremkom med, fandt det nødvendigt at gribe ind paa den Maade, han gjorde, kan kun bestyrke denne Frygt.

Overfor den højtærede Trafikminister indledede jeg med nogle venlige Bemærkninger, og den højtærede Trafikminister svarede med nogle andre venlige Bemærkninger. Det var Ligheden mellem os.